

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.

Ovaj prijevod financiran je uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund) i kao takav ne obvezuje Sud. Za više informacija vidjeti detaljnu napomenu o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obavještajna bilješka o praksi Suda br. 135

Studeni 2010.

Taxquet protiv Belgije - 926/05

Presuda 16.11.2010 [GC]

Članak 6.

Kazneni postupak

Članak 6. st. 1.

Pošteno suđenje

Nedostatak primjerenih procesnih jamstava koja bi omogućila optuženom razumijevanje razloga zbog kojih je porota donijela osuđujuću presudu pred Porotnim sudom: *povreda*

Činjenice – Između 2003. i 2004. protiv podnositelja zahtjeva i sedam suoptuženika vodio se postupak pred Porotnim sudom za ubojstvo počasnog ministra (*ministre d'Etat*) i pokušaja ubojstva njegova partnera. Kako bi došla do presude, porota laika morala je odgovoriti na trideset i dva pitanja, od kojih su se četiri ticala podnositelja zahtjeva. Nakon osuđujuće presude porote, podnositelju je izrečena kazna od dvadeset godina zatvora. Kasacijski sud odbio je njegovu reviziju protiv presude Porotnog suda.

Presudom od 13. siječnja 2009. Vijeće Europskog suda jednoglasno je zaključilo da je došlo do povrede članka 6. st. 1. Konvencije zbog nedostatka obrazloženja u presudi Porotnog suda (vidi Obavještajnu bilješku br. 115).

Pravo – Članak 6. st. 1.: Nekoliko država članica Vijeća Europe imalo je sustav suđenja putem porote u kojem profesionalni suci nisu mogli sudjelovati u raspravi među porotnicima laicima. Ovakav sustav, vođen željom zakonodavca da uključi građane u provođenje pravde, posebice glede najozbiljnijih kaznenih djela, nije se u ovom kontekstu mogao dovesti u pitanje. Sud je već ranije zaključio da nedostatak obrazložene presude laičke porote nije sam po sebi bio protivan članku 6. Ipak, kako bi se zadovoljili uvjeti poštenog suđenja, morala su postojati dovoljna jamstva koja bi omogućila optuženom i javnosti da razumiju presudu

koja je usvojena. Takva su se jamstva mogla primjerice sastojati u davanju uputa porotnicima o pravnim pitanjima u predmetu ili o izvedenim dokazima, postavljanju preciznih i nedvosmislenih pitanja poroti kako bi se stvorio okvir presude ili ublažila činjenica da nije dano nikakvo objašnjenje za odgovore porote. Međutim, u ovom predmetu ni optužnica ni pitanja poroti nisu sadržavala dovoljno informacija glede upletenosti podnositelja zahtjeva u kaznena djela za koja je bio optužen. Optužnica je navela svako od kaznenih djela za koja je bio optužen, ali nije određivala koji bi dokazni materijal tužilaštvo moglo iskoristiti protiv njega. Pitanja koja je poroti postavio predsjednik Porotnog suda bila su kratka i identična s obzirom na svakog od suoptuženika. Čak i kada ih se razmatra zajedno s optužnicom, nisu omogućila podnositelju zahtjeva da utvrdi koji su dokazni materijali i činjenične okolnosti doveli porotu do osuđujuće presude protiv njega. Nije mogao razumjeti primjerice što je porota doživjela kao njegovu točnu ulogu prema ostalim suoptuženicima, zašto je kazneno djelo opisano kao ubojstvo s namjerom (*assassinat*) a ne obično ubojstvo (*meurtre*), kao ni zašto je otegotna okolnost namjere bila uzeta protiv njega i s obzirom na pokušaj ubojstva ministrova partnera. Ovi su nedostaci postali još problematičniji budući da je slučaj bio činjenično i pravno složen te je suđenje trajalo dulje od dva mjeseca tijekom kojih je svjedočilo mnoštvo svjedoka. Napokon, domaći sustav nije dozvoljavao običnu žalbu protiv presude Porotnog suda. Žalbe Kasacijskom sudu su se odnosile samo na pravna pitanja i stoga nisu optuženom davala dostatno objašnjenje razloga za osudu. Podnositelj zahtjeva dakle nije imao dostatna procesna jamstva koja bi mu omogućila da razumije zašto je bio proglašen krivim, te je postupak stoga bio nepravičan.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Članak 41.: 4,000 EUR na ime nematerijalne štete.

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak, sastavljen od strane Tajništva, ne vezuje Sud.

© Vijeće Europe/Europski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Europskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prijevod je financiran uz podršku Zaklade za ljudska prava Vijeća Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ovaj prijevod ne obvezuje Sud niti je isti odgovoran za njegovu kvalitetu. Prijevod se može preuzeti iz HUDOC baze podataka sudske prakse Europskog suda za ljudska prava (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka s kojom ga je Sud podijelio. Prijevod se može umnožavati u nekomercijalne svrhe pod uvjetom da se navede puni naziv predmeta, zajedno s naznakom autorskih prava i referencom na Zakladu za ljudska prava. Ukoliko se bilo koji dio ovog prijevoda namjerava koristiti u komercijalne svrhe, molimo kontaktirajte publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.